

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 105.

Fjerde Session.

34te Møde.

Onsdagen d. 8. December.

(Fortf.)

Tsicherung (fortsat): Jeg troer meget gerne, at de, som ville opretholde den, troe, at de opretholde den for Toldens Skyld; men denne Betragtning er efter min Formening saa forvirret, at jeg ikke kan hengive mig til den samme Tro. Naar der paa begge Sider af en Toldgrændse er de samme Told-satser, hvad betyder da en Toldgrændse som Toldgrændse. Ja, dersom man havde sagt: vi ville beholde den som en Control-grændse, for end yderligere at sikke os mod Smugleri igjennem den oprindelige Grændse, saa kunde jeg forstaae det; men, naar man siger, at den skal blive staaende der som Toldgrændse, saa maa det være, fordi man desuagtet vedvarende betragter disse Lande som forskjellige Toldgebetet. Lad os vel erindre, at vi her ikke ere ilav med at skabe et dansk Monarchie (Hør!), men vi ere ilav med at udvikle det allerede i lang Tid bestaaende danske Monarchi; men, naar vi nu ville betragte to Lande, som ere indlemmede i det samme Monarchie, uagtet vi have udjævnet Toldforskjellen, som forskjellige Toldgebetet, saa maae vi paapege de Fordele, som vi for Toldvæsenets Skyld skulde drage af denne Forskjel, eller ogsaa maae vi indrømme, at vi opstille denne Forskjel ikke som en Toldvæsens-Begrændsning, men som en politisk Begrændsning. Et af To maa være Tilfældet. Naar man siger: vi lade dem staae som en Toldbegrændsning, og vi have ikke til Hensigt derved at skabe nogen politisk Begrændsning, saa forekommer det mig ikke, at der for os Andre er Grund til at give Tilstemning hertil; thi som Toldbegrændsning er den i Virkeligheden ikke tilstede, og som politisk Begrændsning benæg-

ter man, at man vil beholde den opstillet. Jeg troer heller ikke, at den Bemærkning bør undslippe os, at Holsteen og Slesvig tidligere har været et mere affluttet Toldgebetet end det nuværende Toldgebetet Danmark-Slesvig, og at Toldgebetet Danmark-Slesvig er blevet til ved en midlertidig Foranstaltning, medens Tilværelsen af Grændsen mellem Slesvig og Holsteen ikke beroer paa os. Bør vi ved ikke at følge den Tilskyndelse, som gaves os ved en Lov, der blev modtaget med Jubel af saa Mange, udsætte os for den meget simple Følge deraf, at Toldgrændsen ved Eideren lægges tilbage til Kongeaalen? (En Stemme: Det er umuligt!). Det er umuligt? Ja, der har været mange Ting i Verden, som have forekommet umulige, og som dog være langt lettere at gjøre end dette. Det er umuligt, siges der? (En Stemme: Det er constitutionelt umuligt!). Hvorfor skulde det være constitutionelt umuligt? Det er ikke constitutionelt umuligt, naar vi stille vor Stat hen paa den Maade, at den absolute Konge i Danmark kan betragte Toldforeningen med Danmark som en Toldforening, og betragte Slesvig lige saa sondret fra Danmark i den Retning, som han kan betragte Holsteen. Der er Ingen, som med Hensyn til Toldvæsenet kan hindre Kongen fra at opstige en Toldbeenhed, som efter hans Dvertydning er til Skade for hans Undersaatter. Lad os sætte os i Regentens Sted, lad os tænke os en Mængde Bønsskrifter komme ind til ham fra slesvigiske Undersaatter, — og de bør dog have samme Betydning for ham, som Bønsskrifter fra danske Undersaatter om disse Anliggender —, lad os da tænke os, at de begjærede, at den Toldtilstand, som tidligere havde existeret, atter maatte indtræde igjen, eftersom de saae, at der fra Kongerigets Side var en Utilbøielighed til at afhjælpe deres Trang i denne Henseende; vilde det da ikke være